

Počul si už?

OBRÁZKOVÝ VEDECKÝ VTIP.

Čo to je?

Vraj súťaž a k tomu nejaká SCHOLA LUDUS, škola hrou, či poznávanie s radosťou, či čo.

AHA. Poznáš tento: Raz chcel vedec rozprávať vtip. Ha-ha, veľmi-veľmi smiešne. Alebo ten zo školy: Učka si myslela, že žiaci zaspali. Ha-ha. A zaspali? Vlastne áno. Tak to nebol vtip. - A čo je podľa teba vtip? Poviem ti to takto:

Vedci sú vraj suchári a veda, naučiť sa nedá. A predsa, veda stále sa rozvíja. Vieš prečo? – Aj vedci sa radi smejú!

Skús uhádnuť, kedy sa (asi) smeje vedec. Vraj, „keď práve na niečo prišiel“. Ale čo už je na nejakom vážnom objave také smiešne?

Nuž, predstav si, že ten vedec tú VEC, ktorú práve objavil, dovtedy ani nevidel, ani o nej nevedel. Jednoducho, tá VEC pre neho, a pravdepodobne ani pre iných, neexistovala. Riešil akýsi problém, trápil sa s ním, trápil, až zrazu „AHA, mám to! – Objav! To je ono, to je to! Ale beda, aké je to zrazu jednoduché, jasné, že som na to neprišiel skôr.“ Cha-Cha.

V hlave mu to prepína medzi starým obrazom – PROBLÉMOM a novým obrazom – RIEŠENÍM. Predstavuje si dva svety: jeden BEZ TEJ VECI a druhý S TOU VECOU a začne sa smiať. Na čom sa smeje? Predsa na tom „ako si skokom dokáže zmeniť svet“.

A občas smiechom vybuchne. To si práve predstavuje ABSURDNÉ DÔSLEDKY svojho OBJAVU, pričom fantázii určite žiadne medze nekladie! Nuž, tie dôsledky môžu byť aj dosť absurdné. Ha-ha.

„Alebo, žeby to boli nové možnosti, o ktorých viem zatiaľ len ja?“ Ha-ha. No nie je to dôvod na radosť a na smiech? A vedec sa opäť baví, zabáva, hodnotí, prehodnocuje.

A že druhí ešte nič nevidia a nechápu? Veď aj v tom je ten FÓR. „Veď pochopia, keď uvidia, čo všetko sa dá spraviť s tým koťuha novým poznaním.“ Nuž poznáš lepší vtip ako ten, ako ich dostane!?

„Môj objav sa dostane do hlavného myšlienkového prúdu. Ukážem jeho HODNOTU.“ A v záchvate smiechu si predstavuje obrázok, ktorý vojde do dejín. „Takto jednoducho, názorne, jasne každému ukážem, v čom spočíva ZMENA.“

A potom sa zas usmieva. To si práve vybavuje dobrodružné putovanie, cestu, ktorou sa dopracoval k svojmu objavu. Na začiatku cesty určite netušil kam, ku čomu, dôjde. A tie nástrahy a prekážky. „A kde by som bol teraz, keby nebolo tej náhody?!“

Ozaj, počuli ste ten o Edwardovi Nortonovi Lorenzovi? – Akoby motýľ kdesi v Číne zamával krídlom a o pár dní spustil na Slovensku búrky. Ha-ha.

Nuž, tie „motýlie búrky s malou príčinou a veľkým dôsledkom“ predpovedal vedec – meteorológ a matematik Lorenz niekedy v 60-tych rokoch a bola z toho vedecká teória deterministického chaosu! Dnes to vie skoro každý. Ale, keď si to Lorenz prvý raz uvedomil, určite si predstavoval toho motýľa ako sa trepoce, len aby dokázal ľuďstvu, že On (motýľ, nie Lorenz) je pánom vetra... No neviem ako tebe, ale pre mňa je to dobrý vtip.

Alebo tento: V Číne bude vlak, ktorý vraj nikde nezastane. Že ha-ha. Nuž, ak neveríš, tak si pozri video (nájdeš ho v GOOGLE „The train that never stops“). Vtip, fór, fantazmagória. Nie! - Projekt, vedecko-technická paráda.

Tak, teraz už možno tušíš, prečo vedci milujú vtipy. Alebo nebodaj už premýšľaj, o čom, či v čom bude ten tvoj? Či ešte váhaš? Zčať môžeš aj s obrázkovým vedeckým vtipom do súťaže SCHOLA LUDUS.

Ach jaj, myslieť a kresliť! Nuž áno, ale ako! Uchmatnúť si PROBLÉM, snoriť v širokom okolí, vyskočiť z času, dať priestor náhode a pritom sa baviť. Výborne sa baviť - nech je z toho poriadny vtip pre každého, ha-ha.